

мислишъ за Бога? — Още нищо не мисля. Този въпросъ съмъ оставилъ за най-послед. Сега се занимавамъ съ дребни работи, съ пеперудки, насѣкоми и бръмбарчета. Единъ день, когато порасна, тогава ще се занимавамъ съ голѣмитѣ въпроси. — Какво нѣщо е религията? — И по този въпросъ още не съмъ мислилъ. Като отговаряте по такъвъ начинъ, това не значи, че нищо не знаете, но тѣзи въпроси предстоятъ на развитие. Вие не сте дошли още до крайното имъ разрешение. Днесъ мислите по единъ начинъ, на другия день мислите по другъ начинъ.

Едно мнение за религията, запримѣръ, е това, че който стане религиозенъ, той се оженва вече. Значи, религията, науката представятъ женитба, т. е. свързване на човѣка съ нѣщо. И наистина, проследете живота на истински религиознитѣ и учени хора и ще видите, че тѣ сж толкова увлѣчени въ своитѣ идеи, че за тѣхъ не сжествува личенъ животъ. Идеитѣ, желанията на човѣка въ известна областъ представятъ негови деца. Той отглежда децата си като майка, кърми ги, възпитава ги, но случи се, че нѣкое отъ тѣхъ умре. Той се чуди съ себе си, какво е станало, че не се интересува вече отъ известни въпроси. Запримѣръ, срѣщате учени хора, които не се интересуватъ повече отъ науката. — Защо? — Умрѣли сж децата имъ. Има учени, които оставатъ вѣрни на своитѣ идеи и желания. — Защо? — Децата имъ сж живи.